
Magnhild Elisabeth Gangsøy Kristiansen

MINNEORD

GEIR TOLLÅLI

JON FLORHOLMEN

RAGNAR K. BRECKAN

Magnhild Elisabeth Gangsøy Kristiansen døde brått 25. mars 2026, 78 år gammel. Hun tok medisinsk embetseksamen ved Universitetet i Oslo høsten 1979, så turnustjeneste ved Moss sykehus i 12 måneder og distriktstjeneste i Sør-Aurdal i seks måneder. Deretter fulgte en periode som assistentlege ved Medisinsk avdeling, Aker sykehus i Oslo før hun ble ansatt ved Nordland sentralsykehus i Bodø i februar 1984, først ved lungeavdelingen, så medisinsk avdeling. Hun ble godkjent spesialist i indremedisin og i fordøyelsessykdommer i november 1990 etter grenspesialisttjeneste ved Regionsykehuset i Tromsø i to år. Fra 1994 arbeidet hun som overlege (og avdelingsoverlege) ved Gastromedisinsk avdeling i Bodø til hun ble pensjonist i desember 2020.

På lungeavdelingen hadde hun lært bronkoskopi, som selvsagt viste seg nyttig da hun kom til gastroenterologien. Hun fattet også interesse for andre aspekter. Blant annet deltok hun i opprettelsen av slagenheten, som var lokalisert på gastroseksjonen de første årene, og tok et visst ansvar for unge pasienter med spiseforstyrrelser.

Etter noen få år ble gastroenterologi, og senere hepatologi, hennes hovedbeskjeftigelse. Allerede i 1992 ble hun opptatt av hepatitt C, både klinisk og akademisk. Senere spilte hun en hovedrolle i prosjektet «HCV-Nord», en pågående samling av data fra nordnorske hepatitt C-pasienter. Dette gav grunnlaget for hennes ph.d.-grad *En kombinert epidemiologisk, klinisk og molekylærbiologisk studie av hepatitt C i Helseregion Nord Norge* i 2010, som hun også fikk Helge Bells hederspris for. Hun forsket aktivt, med pågående nye publikasjoner, var veileder for nye ph.d.-kandidater og hadde stilling som førsteamanuensis ved universitetets avdeling i Bodø.

Magnhild har gjennom sitt akademiske engasjement deltatt aktivt og fått en enestående erfaring i hepatitt C-omsorgen. Dette gjelder diagnostikk og behandling fra dens spede begynnelse i 1990-årene til dagens høyeffektive behandling. Spesiell honnør må hun få for integreringen av dagens behandling også i den primære helsetjenesten. Magnhild satte tidlig fokus på at noen av pasientene hadde psykososiale utfordringer, og dette gav grunnlaget for veiledning av nye ph.d.-er. Vi ved UiT Norges arktiske universitet i Tromsø vil sterkt savne hennes engasjement.

Magnhild var faglig solid og hadde både gjennomføringsevne og -styrke for å få til det hun mente var riktig. Hun nedla en betydelig innsats i hepatitt C-behandling og -oppfølging i Nord-Norge, og hun har en svært stor del av æren for at det nå finnes svært få hepatitt C-pasienter i vår region.

Våre tanker går til Harald, sønnene Geir og Rune med sine familier, og den nærmeste slekten.

Publisert: 20. april 2026. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.26.0266
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.